

Overeenkomst betreffende luchtdiensten, op 17 juni 1958 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Unie van Socialistische Sovjet Republieken gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 26 november 1958.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 26 december 1958.

's-Gravenhage, 26 november 1958.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens over te leggen de tekst van de op 17 juni 1958 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Unie van Socialistische Sovjet Republieken gesloten Overeenkomst betreffende luchtdiensten, met bijlagen en brieven (*Trb.* 1958, 89) ¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrengte aan te treffen een toelichtende nota bij genoemde overeenkomst.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Nadat in 1947 onderhandelingen met de Sovjet-Unie om te komen tot een rechtstreekse K.L.M.-dienst Amsterdam—Moskou niet tot het gewenste resultaat hadden geleid, zijn van tijd tot tijd pogingen in het werk gesteld om opnieuw met de Sovjet-Unie ter zake in contact te treden. Uitzicht op zodanig contact ontstond, toen in 1956 de Sovjet-Unie luchtvaartovereenkomsten sloot met de Scandinavische landen en in 1957 belangstelling toonde voor luchtverbindingen met andere landen van West-Europa. Langs diplomatieke weg kon ten slotte een afspraak gemaakt worden voor besprekingen in mei/juni van dit jaar, nadat luchtvaartonderhandelingen tussen de Sovjet-Unie enerzijds en Groot-Brittannië en België anderzijds waren voorafgegaan. Nader werd bepaald, dat de besprekingen tussen 10 en 18 juni 1958 te 's-Gravenhage zouden plaatshebben. Deze hebben geresulteerd in de onderhavige overeenkomst. In bijlage I daarvan zijn de over en weer te exploiteren luchtroutes opgenomen. Voor de K.L.M. voorziet deze bijlage in een dienst Amsterdam—Moskou, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenlandingspunten in derde landen (uiteraard voor zover in die derde landen de benodigde vergunningen daarvoor kunnen worden verkregen), alsmede in het vliegen over Russisch territorium op een route via Warschau naar Boekarest en naar verder gelegen punten.

Voor de Aeroflot voorziet deze bijlage in een dienst Moskou—Amsterdam, eveneens hetzij rechtstreeks, hetzij via tussengelegen landen, waarbij ook hier het voorbehoud geldt, dat die landen daarmede instemmen, en voorts in het vliegen over Nederlands territorium op weg naar Brussel en Parijs. Daarmede bestaat een volledig evenwicht in de rechten van beide partijen.

Een aantal bepalingen voor een veilige uitvoering van de overeengekomen diensten zijn vastgelegd in de bijlage II. Zulks was nodig, aangezien de Sovjet-Unie (nog) geen partij is bij het op 7 december 1944 te Chicago gesloten verdrag inzake de internationale burgerlijke luchtvaart (*Stb.* H 165) en mitsdien nog geen deel uitmaakt van de bij dat verdrag inge-

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

stelde Internationale Burgerlijke Luchtvaart Organisatie (I.C.A.O.). Op grond van artikel 2 van de overeenkomst kunnen deze bepalingen naar behoefte in onderling overleg gewijzigd worden.

De regeling van alle commerciële aspecten van de exploitatie van de overeengekomen diensten is overgelaten aan de bij de overeenkomst zelf voor die exploitatie over en weer aangevozen luchtvaartmaatschappijen (zie artikel 3).

De artikelen 4, 5, 10, 11 en 14 bevatten bepalingen, welke analoog zijn aan die, welke in het merendeel van de door Nederland gesloten luchtvaartovereenkomsten voorkomen. Opneming van de artikelen 6, 7 en 13 houdt verband met de onstandigheid, dat tussen Nederland en de Sovjet-Unie het reeds genoemde luchtvaartverdrag van Chicago niet van toepassing is.

De artikelen 8 en 9 beogen een commercieel en technisch welslagen van de exploitatie van de beoogde diensten te bevorderen.

Artikel 12 geeft aan beide partijen de mogelijkheid de maatschappij van de wederpartij te verzoeken zich te onthouden van eenzijdig profiteren van de rechten, welke uit de overeenkomst voortvloeien, ingeval de eigen maatschappij door moeilijkheden in derde landen verhinderd zou worden de overeengekomen diensten uit te oefenen.

Bij de overeenkomst is gevoegd de tekst van een briefwisseling, welke heeft plaatsgehad tegelijk met de ondertekening. In deze brieven zijn een aantal onderwerpen geregeld, die naar het oordeel van de delegaties niet voor opneming in de tekst van de overeenkomst of van de bijlagen daarvan in aanmerking kwamen, doch waarvan vastlegging anderzijds toch wel gewenst voorkwam. Deze briefwisseling maakt dan ook geen deel van de overeenkomst uit. De punten 1, b en c, 3 en 4 mogen geacht worden voor zich zelf te spreken. T.a.v. punt 2, dat op uitdrukkelijke wens van de Sovjet-delegatie werd opgenomen, zij opgemerkt, dat dit weliswaar de K.L.M. enige beperkingen oplegt, doch dat deze voor de praktijk aanvaardbaar zijn, zulks te meer daar een verruiming van de mogelijkheden automatisch zal plaatshebben naarmate ook andere landen met de Sovjet-Unie luchtvaartovereenkomsten zullen sluiten.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,
STRUYCKEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.